

1
KRISTAUS KARALIAUS

Laivas

**Tėvų Marijonų
Bendradarbių Draugijos
Savaitraštis**

— • —

Lekcija — Evangelija
Meilės Ilgesys
Marijos Garbinimo Prasmė
Pagundos
Šv. Lukas Evangelistas
Uragvajaus Sostinėje — Montevideo
Su Mūsų Bendradarbiais
Klausimai ir Atsakymai
"Dievui Leidžiant"
Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio
Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

— • —

No. 42

XXIX Metai

Spalių (Oct.) 15, 1949

Jon. Phillips '45

XIX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Šv. Mato 22, 1-14

ANUO metu: Jėzus kalbėjo vyriausiems kunigams ir parisiejamams prilyginimais ir tarė: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs kėlė savo sūnui vestuves. Jis siuntė savo tarnus pašaukti pakviestųjų į vestuves, bet jie nenorėjo eiti. Jis siuntė kitus tarnus, tardamas: Sakykite pakviestiesiems: Štai, aš prirengiau savo pokylį, mano jaučiai ir mano peniūkšliai papjauti ir visa prirengta; ateikite į vestuves. Bet jie tai nieku vertė ir nuėjo sau, vienas į savo ūkį, o kitas į savo prekybą; kiti nutvėrė jo tarnus, juos, užmušė. Tai išgirdęs karalius susirūstino ir, nusiuntęs savo kariuomenę, išžudė anuos galvažudžius ir jų miestą sudegino. Tuomet jis tarė savo tarnams: Vestuvės, tiesa, prirengtos, bet pakviestieji buvo neverti. Eikite tat į kryžkeles ir ką tik rasite, šaukite į vestuves. Jo tarnai, išėję į kelius, surinko visus, kuriuos rado, piktus ir gerus, ir vestuvės buvo pilnos sėdinčiųjų už stalo. Karalius įėjo pasižiūrėti sė-

Lėkcija

Iš Šv. Povilo Laiško Efeziečiams 4, 23-28

BROLIAI: Atsinaujinkite savo išmanymo dvasia ir apsilvirkite nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume. Todėl, atmesdami melą, kalbėkite kiekvienas savo artimui tiesa, nes mes esame vieni kitų sąnariai. Jei rūstinatės, tai nenusidėkite. Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rustybės. Neduokite vietos velniui. Kas vogė, tegul jau nebevagia; teužsiima verčiau darbu, dirbdamas savo rankomis, kas gera, kad turėtų ko suteikti kenčiančiam skurdą.

dėjusiųjų už stalo ir, pamatęs tenai žmogų, neapsivilkusį vestuvių drabužiu, jam tarė: Prieteliau, kaip čia įėjai, neturėdamas vestuviško drabužio? Jis tylėjo. Tuomet karalius tarė tarnams: Surišę jam rankas ir kojas, išmeskite jį laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Nes daug pašauktųjų, bet maža išrinktųjų.

Lelija

Meilės Ilgesys

Kada, kada, beribe Meile,
Sužeisi širdį amžinai?
Ak, kaip ilgiuos tos valandėlės,
Tu vienas, Jėzau, težinai!

Kada nuilsęs mano kūnas
Širdies plakimo jau nustos,
Tada tik, meile begaline,
Pradėsiu džiaugtis visados.

Švenčiausioje širdyje pradingsiu
Kaip lašas jūroje vandens,
Tada prie Jėzaus prisiglausiu,
Kaip glaudžias vaikas iš mažens.

Ir amžių amžiais aš ilsėsiuos —
Ten skausmo, vargo nebebus —
Ir Dievo meile vien gėrėsiuos.
Ak, kaip vilioj mane dangus!

Kun. R. D.

Marijos Garbinimo Prasmė

KAD galėtume geriau suprasti Marijos garbinimo reikalingumą, pirmiausiai pažiūrėkime iš viso į šventųjų garbinimą.

Kas mums yra šventieji? Vakarinėse kunigų maldose kasdieną yra skyrelis apie kurį nors tos dienos šventąjį. Ten pabrėžiama kurios nors svarbiausios šventojo gyvenimo ypatybės. Nebūtinai ten yra visos paduodamos žinios tikrai istoriškos. Tačiau ten pabrėžiamos svarbiausios šventojo charakte-

rio savybės. Tos savybės yra tikros; šventojo veikimas ir užtarimo galia yra stebuklais patvirtintos.

Religiniam gyvenime šventieji turi labai didelę reikšmę. Kas mums yra šv. Petras, šv. Povilas, šv. Jonas Krikštitojas, šv. Jonas Evangelistas, šv. Augustinas, šv. Tomas, šv. Pranciškus ir kt? Kas mums yra Marija Magdale-na, šv. Teresė, šv. Ona ir kt? Tai yra tikėjimo karžygiai, savo gyvenimo kilnumu ir didybe išreiškia kuriuo nors

būdu krikščionių tikėjimo tobulumą. Tai yra gyvi pavyzdžiai, parodą praktiškai, kaip reikia ir kaip galima sekėti Kristų. Šventieji nėra vienas į kitą panašūs ir veinodi. Jie visi gyvenę skirtingose, kitokiose gyvenimo aplinkybėse, atstovavę įvairiems luomams, turėję nevienodus įgimtus palinkimus ir nevienodomis dorybėmis bei kilniais darbais papuošę savo gyvenimą. Kiekvienas šventasis yra kilni asmenybė, graži ir tobula, bet iš kitų išsiskirianti gėlė. Visos tos puikiosios gėlės sudaro gražią krikščioniško gyvenimo puokštę. Toji puokštė žavi ir patraukia. Šventųjų gyvenimo pavyzdys mus skatina sekėti jų pėdomis, savo gyvenamose aplinkybėse pasidaryti Kristaus karžygiais.

Dėlko mes garbiname šventuosius? Šventieji yra pasiekę tam tikro tobulumo. Jie gyvendami buvo tikėjimo karžygiai. Dabar jie yra pas V. Dievą, yra gavę iš V. Dievo atlyginimą už kilnius darbus ir įgiję galią panašiose į jų gyvenimą aplinkybėse gera daryti žemėje gyvenantiems žmonėms. Dėlto šventuosius mes garbiname kaip dorybių pavyzdžių, kaip garbingai laimėjusius gyvenimo kovą Kristaus karžygius. Garbindami šventuosius, mes drauge garbiname ir V. Dievą, kurs davė jiems šventumą. Kadangi šventieji turi galią žmonėms gerą daryti, sielos ar kūno nelaimėje padėti, tai mes į juos galime ir turime melstis, prašydami, kad mus reikale užtartų pas V. Dievą.

Marija yra didesnė už visus šventuosius. Išganytojas pasakė kartą apie šv. Joną Krikštytoją: "Iš tiesų, sakau jums, tarp gimusiųjų iš moterų nekilo didesnio už Joną Krikštytoją" (Mat. 11, 11). Šiuo Išganytojas parodo nepaprastą šv. Jono asmenybės kilnumą ir garbingumą. Tačiau prie to pagyrimo pridėjo: "bet kas mažiausias dangaus karalystėje, tas už jį didesnis" (Mat. 11, 11). Tais žodžiais Išganytojas pasako, kad danguje dar bus didesnių šventųjų už šv. Joną Krikštytoją. Tas

didysis garbės laipsnis tenka Išganytojo Motinai, be gimtosios nuodėmės pradėtai, Mergelei Marijai! Kad Marija yra išskirta iš kitų šventųjų, galime matyti iš nepaprasto angelo pasveikinimo: "Sveika Marija, malonės pilnoji". Prie šio pasveikinimo pridėkime dar pranašiškus šv. Elzbietos žodžius: "Pagirta tu tarp moterų". Šie nepaprasti pasveikino žodžiai parodo kad Marija ne tik yra kilniausia iš visų pasaulio moterų, bet kad Ji taip pat nepaprastų malonių yra gavusi iš V. Dievo. Ji yra "malonės pilnoji", t. y. V. Dievo išrinkta iš visų žmonių tarpo pasaulio Išganytojo Motina. Pirmąją Ievą V. Dievas padarė visų motina, bet taip pat per ją atėjo pasaulin nuodėmė. Marija vadinama antrąja Ieva, nes per ją atėjo išganymas.

Nepraprasta buvo Marijos pasiuntinybė, dėlto nepaprastas yra ir jos šventumas. Nuo amžių Marija buvo V. Dievo išrinkta ir tobulinama. Ji tiko pačiam Dievo Sūnui būti Motina dėlto jos sieloje nebuvo nė mažiausios dėmės nuodėmės ar blogų palinkimų. Ne be reikalo Marija aukščiau statoma už angelus. Mes garbiname šventuosius už jų didžius nuopelnus. Marija yra švenčiausia iš visų šventųjų. Jai turi būti teikiama didžiausia garbė.

Jeigu šventieji dėl savo dorovinių vertybių yra mums gyvenimo pavyzdžiai, tai Marija dėl savo ypatingos pasiuntinybės išganymo darbe yra mūsų vadovė per gyvenimo painumus, per skausmus, vargus ir nepasisėkimus į pasiilgtą ramybę, išganymą ir krikščionišką tobulumą. Marija turi didelę užtarimo galią pas V. Dievą. Be to, ji gerai žino visus Viešpaties planus ir kiekvienam skirtus uždavinius. Dėlto ji geriausiai gali padėti, kada mes pagelbos esame reikalingi.

Evangelijoje nedaug mes turime žinių apie Mariją. Tačiau ir tos negausios žinios parodo, kad Marija aktyviai dalyvavo išganymo darbe. Pirmą kartą Marija supranta savo Sūnaus didelę

pasiuntinybę, kai V. Jėzus, dvylikos metų tebūdamas, pasilieka bažnyčioje tarp mokslininkų. Kai Marija ir Juozapas, tris dienas ieškoję, paklausė, kodėl Jis jiems taip padaręs, V. Jėzus atsakė: „Ar nežinojote, jog tuose daiktuose kurie yra Tėvo mano, ir man reikia būti.“

Tada Marija suprato, kad jos Sūnaus laukia dideli ir sunkūs darbai, ir pasidavė V. Dievo valiai. Galiliejose Kanos vestuvėse Marija pirmoji primena, kad pritrūkę vyno. Kai Išganytojas rengiasi daryti stebuklą. Marija liepia tarnams: „Visa darykite, ką jis įsakys“. Tuo ji prisideda prie Kristaus darbo. Dar aiškiau Išganytojo pasiuntinybė pasirodė tada, kai V. Jėzus savo Motinos akivaizdoje kartą, rodydamas į savo mokinius, tarė: „Kas nors, kurs daro valią mano Tėvo esančio danguje, tas mano brolis, ir sesuo, ir motina“ (Mat. 12,50). Šie žodžiai Marijai parodė, kad jos Sūnaus karalystė yra ne šioje žemėje. Ir ketvirtą kartą Kristaus pasiuntinybę Marija suprato stovėdama po Išganytojo Kryžiumi. Čia ji galėjo pasakyti, kad nėra didesnio skausmo už mano skausmą.

Marija dalyvavo išganymo darbe. Kristui gyvenant žemėje; ji ir dabar jame dalyvauja. Ji gerai supranta mūsų silpnybes ir išganyimo kelio sunkumą, dėlto ji visur, kur tik kas jos nuširdžiai šaukiasi, ištisia savo motinišką pagelbos ranką. Marija yra didžioji mūsų Užtarėja, ji yra tikra mūsų Motina.

Visi dangaus šventieji yra Kristaus karžygiai, savo kilniu gyvenimu ir dorybėmis užsipelnę mūsų pagarbą ir V. Dievo malonę. Tačiau Marija ir savo gyvenimo kilnumu, ir nepaprasta V. Dievo malone yra iškelta didžiausia pagarpa iš visų šventųjų. Ji didžiausia mūsų užtarėja ir gelbėtoja. Garbinkime ir melskimės į Mariją kasdien, bet ypač Marijos šventėse, kad, jai padedant, pasiektume pilną džiaugsmą ir per amžius nenykstančią garbę.

Kun. A. Šeputa, M.I.C.

Pagundos

„O kadangi patikai Dievui, Reikėjo kad gundymas ištirtų tave“.

(Tobias 12, 13).

Šventame Rašte pilna pavyzdžių, kad piktoji dvasia kursto žmones ir į nuodėmę veda. Sename Įstatyme atpasakota Adomo ir Ievos puolimas. Nors jie buvo sutverti Dievo paveikslu ir panašumu, taip pat turėjo liuosą valią. Dievas matė reikalą juos išbandyti; velnias juos sugundė, Adomas ir Ieva nusidėjo. Pamaldus Jobas įvairiais būdais tos pačios piktosios dvasios buvo gundomas. Naujame Įstatyme parašyta, kaip velnias gundė patį Jėzų Kristų; ir kaip velnias sugundė Judą išduoti Mūsų Išganytoją.

Kartą pas seną, daug patyrusį atsiskyrėlį Egipto dykumoje atėjo jaunas broliukas pasiskūsti: „Tėve, man kyla visokios tuščios mintys, neskaitūs vaizdai ir drumščia sielą. Aš bijau, kad jiems kada užsimiršęs nepasiduočiau“. Atsiskyrėlis jam tarė: „Einame iš mano trobelės į lauką“. Kai išėjo, atsiskyrėlis pasakė: „Ištiesk savo rankas ir pagauk vėją“. Broliukas atsakė: „Tėve, aš negaliu. Ir niekas jo nepagaus, nebent kas padarytų stebuklą“. — „Mat, mano broli, kaip negali pagauti vėją, taip lygiai negali padaryti, kad nekiltų tuščios mintys ir pagundos. Kaip oras žeme, taip mūsų prigimtį supa gimtosios nuodėmės padariniai.“

Ir taigi nevienam gali kilti klausimas — kokiais sumetimais gali Dievas leisti, kad žmogus būtų gundomas, nes taip dažnai, žmogus suklumpa ir tiek daug žalos sau ir kitiems padaro. Čia būtų pravartu priminti kad Dievas yra aukščiausias Gėris, ir savo Dieviškąja Apvaizda daboja ir rūpinasi kiekvienu Jojo sutvėrimu, nuo žmogaus iki paskutinės žolelės. Ir todėl, jeigu Dievas leidžia žmogui kęsti pagundą (Nukelta į 13-tą pusl.)

"Šventųjų Gyvenimas"

Kun. K. Matulaitis, MIC

Šv. Lukas Evangelistas

(Spalių 18 d.)

EVANGELISTAS šv. Lukas kilme buvo graikas, gimęs Antijokijoje, gydytojas, gerai mokąs chaldiejų kalbą. Apie jo jaunatvę žinių nepasilikio.

Supratęs Kristaus mokslą, jis tapo krikščioniu ir buvo uolus apaštalo šv. Povilo talkininkas, visą širdį idėdamas sielų išganymui. Šv. Povilas labai brangino jį, nes kolasiečiams rašydamas sako: "Sveikina jus mylimiausias gydytojas Lukas" (Kol. 4, 14). Iš to suprantama, kad šv. Lukas buvo mokytas žmogus ir savo srityje nusimanęs. Kai kas sako, kad jis mediciną studijavo Tarse, kur galėjo sutikti jaunuolį Saulių, vėlesnį šv. Povilą.

Šv. Lukas parašė trečiąją Evangeliją ir Apaštalo Darbus. Iš jų matome (A. D. 16, 10), kad šv. Lukas rado apaštalą Povilą Troadoje ir iškeliavo su juo Makedonijon. Jis toliau smulkiai aprašo apaštalo Povilo malonius ir skaudžius pergyvenimus, beskelbiant Evangeliją.

Šv. Jeronimas sako, kad Lukas neapleido Povilo iki ketvirtųjų Nerono viešpatavimo metų. Neronas gi valdė tarp 54 ir 68 metų. Jisai su Povilu grįžo į Troadą, iškeliavo Jeruzalėn, matė

žydų neapykantą apaštalui, o kai šv. Povilas buvo paimtas Cezarijon į kalėjimą ir ten laikomas dvejus metus, šv. Lukas buvo nuolatinis jo lankytojas.

Ilgai būdamas su šv. Povilu ir susitikęs su kitais apaštalais, jis turėjo geros progos nuodugniai pažinti jų skelbiamąjį Kristaus mokslą. Tą mokslą jis išdėstė vėliau raštu. Savo parašytą Evangeliją jis paskyrė savo mokiniiui Teofilui, įrodinėdamas, kad Jėzus yra visų žmonių Išganytojas: žydų ir stabmeldžių.

Šv. Lukas parašė savo evangeliją apie 63 metus. Po metų jis rašė Apaštalo Darbus, kur pasakoja kaip buvo Kristaus Evangelija, Jo mokslas platinamas visame pasaulyje, pradžioje Palestinoje, vadovaujant šv. Petriui, o paskui kitose šalyse, besidarbuojant šv. Povilui.

Julius Afrikietis rašo (jis gimė 165 metais), kad šv. Lukas visą laiką gyveno nevedęs, sulaukė 74 amžiaus metų ir buvo pilnas šv. Dvasios. Šv. Jeronimas gi teigia, kad šv. Lukas gyvenęs aštuoniasdešimt ketverius metus.

Be abejo, skelbdamas Kristų, jis turėjo daug nukentėti už tikėjimą; bet niekas jo kankiniu nevadina. Mirė jis Achajoje. Konstantino dvidešimtais valdymo metais (326) jo kaulai buvo perkelti ir palaidoti Konstantinopolyje.

Kristus pasakė: "Palaiminti, kai jums piktžodžiauja ir persekioja jus, ir meluodami sako vis pikta prieš jus dėl manęs. Džiaukitės ir linksminkitės, nes jūsų užmokestis gausus danguje" (Mato 5, 11).

Ir tas laimingas, kurs užviltas kojoje kris, jei savo kūnu tapo tiltas kitiems atsiekti garbės pilis manyje.

Kun. J. Prunskis

Uragvajaus Sostinėje – Montevideo

BRAZILIJOJE sutiktas kun. Janilōnis davė man tokį patarimą:

Jei nori greitomis susipažinti su žmonių gyvenimu, tai atvykęs į betkurį miestą aplankyki: bažnyčias, turgų, muziejus ir kapines. —

Kulka Ties Arkivyskupo Sostu

Šito patarimo laikymasis atvykęs į Uragvajaus sostinę pradėjau lankyti bažnyčias. Pirmoji buvo ta, prie kurios apsistojau — Penarol priemiestyje, kur dabar klebonauja kun. Grigaliūnas. Ji darbininkų rajone, taigi kukli. Man ispūdį padarė ta uragvajietė moteris, kuri per bažnyčią keliais artėjo prie šventosios stovylos, ištiesusi ir iškėlus rankas, karštai melddamasi.

Gausiais paveikslais išpuošta Montevideo katedra bet pats įdomiausias daiktelis joje tai kulka, įsmigusi į sieną ties vyskupo sostu. Dabar ji pridengta stiklu ir uždėtas parašas, kad 1922 metais čia norėta nušauti arkiv. Aragone. Mane lydėjęs rašytojas Čibiras paaiškino, kad arkiv. Aragone buvo didelis lietuvių draugas, kad policija piktadari sugavo, bet nenubaudė, o paskelbė atradę jį nepilnaprotį. Žmonės kalbėjo, jog tai komunisto darbas.

Vieną popietį Lietuvos ministeris Dr. K. Graužinis nuvežė mane į naujai pastatytą Šv. Sakramento vienuolijos bažnyčią aukštai ant kalno, kur nuolat — dieną ir naktį išstatytas švenčiausis. Ir tą dieną mes suklupome prieš

altorių, prie kurio nuolat meldžiasi pasikeisdami vienuoliai.

Turgus Ir Muziejus

Netoli miesto centro eidamas gatvę netikėtai patekau į turgų. Šiame turguje tebuvo pardavinėjami pietų vaisiai: stambūs tanžerinai, apelsinai, bananai. Kitas turėjo krūvelėmis sudėstytus svogūnus, buvo rišulėliai morkų, ridikėlių, daug pridėta obuolių, šparagų, bet bulvių — nesimatė. Buvo tik neseniai perėjęs smarkus lietus, tai ant žemės tebegulėjo šlapi maišai, kuriais buvo prisidengę prekiautojai, nes jokios pastogės čia nėra. Pardavėjai už kits kito rėkė, po kiek kaštuoja jų prekės. Vaisiai čia labai pigūs.

Labai stambiais muziejais Montevideo nepasižymi. Tai yra kurortinis miestas ir visas dėmesys nukreiptas į parkų išgražinimą, į pajūrio sutvarkymą. Buvome su Lietuvos ministeriu, jo ponia ir rašytoju Čibiru aplankyti uragvajiečių meno galeriją. Ji įrengta puošniame parke, bet nedidelė daug menkesnė už Čiurlionio galeriją Kaune. Vis dėl to yra didingų, ypač patriotinių, piešinių. Žymiausias jų dailininkas J. M. Blanes sukūręs nemažai ir religinio meno dalykų.

Kapinėse

Netoli miesto centro, paliai ošiantį okeaną yra svarbiosios Montevideo kapinės. Jos daug kuo skiriasi nuo mūsų kių Chicagoje. Visų pirma — čia ne vien tik paminklai pastatyti, o ir pats kapas išmurytas, pakilęs viršum ir dailiai išpuostas. Daug marmuro. Daug ir prasmingų antkapių: čia klūpančiai mergytei Kristus dangų rodo. Kitoj vietoj — Kristaus širdies stovykla ir įrašas: "Jėzaus širdei, turiu viltį Tavyje". Trečioje skraidančios dvasios iškėlusios

(Nukelta į 11-tą pusl.)

Su Mūsų Bendradarbiais

Nuoširdi ir ilgametė Tėvų Marijonų Bendradarbių remėja Joana Dautarienė paaukojo mūsų Vienuolijai \$100., tokiu būdu tapdama mūsų vienuolijos Garbės Narė ir kartu su ta auka įamžino savo vyrą a. a. Antaną į Garbės Narių eiles.

Atvaizde matosi a. a. Antanas Dautaras ir Joana Dautarienė. A. a. Antanas gimė Lietuvoje, Kauno rėdyboje, Luomių kaime ir Batakų parapijoje. Dar jaunas būdamas atvyko į Ameriką ir čia Chicagoje apsigyveno. Šioje šalyje išgyveno 50 metų. A. a. Antanas persiskyrė su šiuo pasauliu kovo 10 d., 1949 m. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse, Chicago, Ill.

A. a. Antanas paliko dideliame nuoliūdime mylimą žmoną Joaną (po tėvais Platustaitė); sūnų Antaną Jr., marčią Adelaine, augintinį Joseph Witkus, marčią Stella; 4 dukteris: Frances Owens, žentą Elmer; Antoinette Paul, žentą Walter; Barbara Conrad, žentą John; Sophie Lukas, žentą Constance; 14 anukų ir kitas gimines.

Joana Dautarienė gimė Lietuvoje, Kauno rėdyboje, Kliukų sode ir Girdiškių parapijoje. Atvyko į šią šalį 1904 m. Čia gyvendami išaugino gražią ir pavyzdinę šeimą — 4 dukteris ir 1 sūnų.

Dautarių šeima gyvena Town of

Lake kolonijoj Chicagoje ir yra ilgametei "Draugo" ir LAIVO skaitytojai ir remėjai.

* *

Nuoširdžiai dėkojame Joana Dautarienei už duosnę paramą. Tėvai ir Eroliai Marijonai karštai, melsis už šią mūsų geradarę, ir a. a. Antaną mėgindami nors tokiu būdu atsidėkoti už geraširdiškumą.

* *

Ši duosni remėja Chicagoje nėra vienintėlė. Iš visos Amerikos pamažu plaukia geros valios aukos mūsų įstaigų išlaikymui. Visi gelbsti pagal savo išgalę — vieni mažiau, kiti daugiau paaukodami. Tėvai Marijonai už visas aukas gilai dėkingi. Visi tie pasišventimo Dievo darbams aktai nepraeina nepastebėti Gerojo Dievulio. Jis atlygins šimteriopai už tai.

* *

Štai galime paskelbti keleta naujų Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Amžinų ir Garbės Narių. Yra jų daugiau, bet daugelis prašė vardų neminti.

1. Petras ir Mikolnia Kondrotas, Chicago, Ill. — Garbės.

2. Uršulė Ralis, Lowell, Mich. — Amžina.

3. a. a. Antanas ir Marijona Adreliūnas, Athol, Mass. — Garbės.

4. a. a. Dr. Benediktas Andreliūnas, Athol, Mass. — Garbės.

5. Aleksandras ir Ona Sadauskis, Chicago, Ill. — Garbės.

6. Emilija Labanauskienė ir a. a. Petras Jasiūnas, Kenosha, Wis. — Amžini.

7. Marijona Zaremba, Manchester, N. H. — Amžina.

8. Joana ir a. a. Jonas Vaišvilis, Chicago, Ill. — Garbės.

9. Marijona Sabaliauskaitė, Chicago, Ill. — Garbės.

10. Petronelė Barskaitienė ir duklė

Sofija, Kenosha, Wis. — Amžini.

11. Pranciška ir a. a. Ignas Arliekas, Kenosha, Wis. — Amžini.

12. Marijona ir a. a. Feliksas Dapkus, Kenosha, Wis. — Amžini.

13. Ona Budavičienė ir a. a. Jonas, Chicago, Ill. — Garbės.

14. Mykolas Burba ir žmona, Westville, Ill. — Amžini.

15. Laurinaičiai, Chicago, Ill. — Amžini.

16. Viktorija Zaboraitė, Chicago, Ill. — Amžina.

Yra daugelis ir kitų, tikrai gaila kad nevisados galime visų aukotojų išvardinti, nes veitos pritrūktų. Visiems ir visoms, Tėvai Marijonai reiškia giliausią ir nuoširdžiausią padėką.

* *

Ar būsite su mumis Bendradarbių Draugijos Metinėje Vakarieneje, sekmadienį, Kristaus Karaliaus šventėje, spalio 30 d., šv. Jurgio Parapijos salėje, Bridgeporto kolonijoje, Chicago, Ill.? Tėvai Marijonai labai laukia progos asmeniškai pasimatyti su savo geraisiais prieteliais tą vakarą ir tikisi kad vakarieneje dalyvaus skaitlingas jų būrys. Tad lauksime visų prietelių iš Chicagos ir apylinkės dalyvaujant su mumis spalio 30 d. Tėvų Marijonų Bendradarbių Metinei Vakarienei! Programa bus įdomi. Auka vakarienei \$1.50. Pradžią 6 val. vakare. Lauksime!

Kun. V. Parulis, M.I. C.

Pasaulis kovoja dviem frontais — katalikišku ir prieškrakščionišku. Iš šito paskirstymo, mums katalikams, labai aišku, kokio fronto pusėn turim stoti. Mes pasirenkame krikščionišką — katalikišką frontą ir kovojame ryžtingą, smarkią ir nenugalimą kovą. Būdami šiame fronte garbingais kariais, kovokime prieš geltonąją ir neutralią spaudą, kuri yra lyg priešas. kurs puola iš pasalų.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Nuolatinis Narys

A. † A.

VALERIJONAS BUIVIS

A. a. Valerijonas pasimirė Viešpatyje rugpiūčio 11 d., 1949 m. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse, Chicago, Ill. Gyveno 4457 S. Fairfield Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Valerijono sielą atlaikys dvejus šv. Mišias spalio 17 ir 18 dd., 1949 m. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Amžinas Narys

A. † A.

PETRAS JASIŪNAS

A. a. Petras pasimirė Viešpatyje gyvendamas Kenosha, Wis. Į Amžinų Narių eiles įrašė Emilija Labanauskienė, kuri taipogi gyveno Kenosha, Wis.

Tėvai Marijonai už a. a. Petro sielą atlaikys dvejus šv. Mišias spalio 19 ir 20 dd., 1949 m. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

JONAS VAIŠVILAS

A. a. Jonas pasimirė Viešpatyje gyvendamas Chicago, Ill. Į Garbės Narių eiles įrašė jo žmona Joana kuri irgi yra Garbės Narė. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse. Gyveno 6938 So. Rockwell St., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Jono sielą atlaikys dvejus šv. Mišias spalio 21 ir 22 dd., 1949 m. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailingumui išprašyti.

Klausimai ir atsakymai

Ar vedusi moteris gali eiti dažnai prie Komunijos? Kiti sako, būk negalinti.

— J. M. Cicero, Ill.

Ir vedusi moteris gali eiti dažnai prie Komunijos, tik apie tai turi pasiklausti savo nuodėmklausio patarimo.

Aš negaliu suprasti skirtumo tarp atleidžiamosios ir sunkiosios nuodėmės. Malonėkite paaiškinti.

K. V., Detroit, Mich.

Gal matei mirusį žmogų, jo lavoną, o taipgi gal matei ir sergančių žmonių. Kaip liga ir mirtis kūnui kenkia, taip atleidžiamoji ir mirtinoji nuodėmė sielai. Kūną mirusį neatgaivinsi be stebuklo; sielą mirusią, sunkiai nusikaltusią, neatgaivinsi be Atgailos Sakramento. Kaip žmogus negeidžia savo kūnui ligos, ar mirties, taip lygiai privalo ir savo sielos sveikatą daboti.

Iš kur atsirado Stacijos arba Kryžiaus Keliai taip kaip juos šandie turim bažnyčiose?

J. P., Elizabeth, N. J.

Nuo pat pirmųjų krikščionybės amžių, maldininkai mėgdavo keliauti Palestinan ir ten aplankyti tas brangias vietas per kurias vaikščiojo pats mūsų Išganytojas kai atliko sopulingą kelionę į Kalvarijos kalną. Tačiau kada Mahometonai užėmė Jeruzolimą, maldininkams nebuvo galima ten daugiau lankytis. Įėjo tada paprotys kai kuriose bažnyčiose įtaisyti įvairius Kristaus kelionės ir Kalvarijos kalną vaizdus. Susekama, jog jau 5-tame šimtametyje Šv. Petronijus Bolognos mieste pastatęs keletą koplytelių, kurios atvaizdavo tas vietas, kurios buvo Jeruzalėje. Palaimintas Alvares, dominikonas, 15-tame šimtametyje panašiai padarė Kordovoje Ispanijoje. Pagaliau, metams bėgant, ši paprotį paėmė ir plačiai išplatino Pranciškonai, kurie daugiau ir rūpinosi šventomis vietomis Palestinoje. Taip šis pamaldumo būdas po truputį vystėsi iki kol

priėjome prie to, ką šandie Bažnyčioje vadiname stacijas. Ir skaičius ne visad buvo vienodas; tik 1731 metais popiežius Klemensas dvyliktasis galutinai paskyrė, kad būtų keturiolika stacijų.

Kas yra Švenč. Kraujo Rožantėlis?

A. M., Chicago, Ill.

Švenčiausio Kraujo Misijonierių Vienaolija kalba Švč. Kraujo karunkėlę-rožantėlį, pagerbdami Kristaus išgyventus 33 metus žemėje ir Jo septyniais atvejais pralieta kraują. Šis rožantėlis susideda iš 33 poterėlių, padalintų į 7 dalis. Pirmos šešios dalys turi po 5 poterėlius. Viena nuo kitos atskirta didesnių karolėlių. Septintoji dalis yra iš trijų poterėlių.

Švenč. Kraujo Rožantėlis kalbamas šiaip: Prie kiekvieno mažojo poterėlio, viso 33, kalbama Tėve mūsų ir prie kiekvieno didelio — Garbė Tėvui...

Kodėl Švč. Marija vadinama "Sandaros Skrynja"?

A. J., Cleveland, Ohio

Šis užvardinimas primena mums, jog Marija yra Dievo Motina. Taip kaip Sename Įstatyme skrynioje buvo sudėta Dievo įsakymų lentelės ir šiek tiek manas, kuri stebuklingu būdu maitino žydus tyruose, taip ir Marija nešiojo įščiuję patį Viešpatį ir Gyvą Duoną iš Dangaus.

Kada paprastas žmogus svarbiau reikale krikštija, ką vartoti: ar švęstą ar paprastą vandenį?

F. K., Worcester, Mass.

Tokiame atsitikime, geriausia, žinoma, vartoti švęstą vandenį jeigu jo turima ant vietos. Tačiau jeigu švęstas vanduo būtų taip senas, kad jis jau drumstinas arba purvinas, tada jau geriau vartoti švarų paprastą vandenį.

Ar gali vaikeliai priimti Viatiką?

D. K., Cicero, Ill.

Taip, jei jie atskiria Šv. Komuniją nuo paprastos duonos, Komuniją gerbia ir garbina (Kan. 854, p. 2).

Urugvajaus Sostinėje — Montevideo (Nuo 7-to pusl.)

ir gausiomis rožėmis parėmusics biustą (stovylą iki pusiau) mirusiojo žmogaus.

Toliau vėl — iškaltas atvirame karsite negyvėlis, taip, kaip jisai pats gulėjo numiręs. Čia vėl — angeliukas deda vainiką kokiam numirusiam generolui, o ana vėl — ant smailios piramidės viršaus liepsnelė plasdenanti pavaizduota, lyga tam, kad primintų jog jo gyvybės liepsnelė dar bebedega tenai auk-

štybėse. O čia — kryžių apkabinę du mirties pabučiuotieji, su mirusiųjų veidais, erdvėmis skrenda. Apačioje parašas:

— Sveikas, kryžiau, viltie paskutinioji. —

Sunku tokį vaizdą skulptoriui perduoti, bet čia jis gerai išpildytas.

Ten vėl — angelas sukniubęs liūdmi mirusiojo, o čia — prie atidaryto karsito, kuriame guli mirusioji žmona, stovi vyras verkdamas. Stovylos žmogaus ūgio ir praeiviui dar didelį išpūdį.

Rugsėjo 28 d. J. Em. Kardinolas S. Stritch, Chicago arkivyskupas, priėmė ALRKF delegaciją, kuri prašė garbingojo Ganytojo užgirti ir palaiminti Lietuvių R. K. Federacijos planus Katalikų Akcijai lietuvių tarpe ir tos akcijos organizatorių ir instruktorių. Gautas Jo Eminencijos ir pritarimas ir palaiminimas. Šiame atvaizde, žiūrint iš kairės į dešinę, matomi: prel. Boleslovas Urba, šv. Kazimiero Akademijos kapelionas, Jo Eminencija Kardinas ir stovintieji — Leonardas Šimutis, "Draugo" redaktorius ir ALRKF sekretorius; kun. Petras Patlaba, lietuvių katalikų veiklos organizatorius ir instruktorius; Stasys Pieža, ALRKF pirmininkas ir Herald-American religinio skyriaus redaktorius.

(Chicago Herald-American Photo)

Kun. P. P. Činikas, M.I.C.

PASIKALBĖJIMAS PRIE EŽERO

"Dievui Leidžiant"

Senai Būta Prie Ežero

Tikrai senai būta ant Mičigano ežero kranto prie Chicagos. Malonu yra grįžti pasivaikščiojimui ežero rudens laiku, kai vėsūs vėjeliai pučia iš visų pusių, ir gaivina nuvargusią širdį.

Neveltui Chicaga yra vadinama "Windy City" arba Vėjų Miestas. Nuolatai stiprūs vėjai gaivina Chicagą, lenkia silpnesnius medžius, blaško vyrų ir moterų skrybeles, ir priverčia kiekvieną stipriau prisegti švarką.

Man besivaikščiojant, prie mano kojų atsirado vyro skrybėlė ir paskui tos skrybėlės atbėgo tekinas mano geras draugas Petras Petrulis, kurio senai buvau matęs sėdint prie ežero.

Nusilenkęs paėmiau Petro skrybėlę ir padaviau ją su nuoširdžiu sveikimu. "Sveikas Petrai, kaip gyvas?"

„Na, Tėveli, sveikas tai sveikas, bet nevisai linksmas“.

"Sakyk, Petrai, kokia tai priežastis nuliūdimo".

"Žmona serga, ir sakoma, kad greitai laiku mane paleis iš darbo".

Tada pradėjome kalbą apie tokias liūdnesnes gyvenimo dienas ir jūjų reikšmę mums.

Kristus ir Mūsų Taurė

Kristus, klūpodamas Alyvų darže, irgi buvo pilnas nuliūdimo, nes Jis matė, kad jojo žmonės buvo pasirengę atsisukti prieš Jį ir pasmerkėti mirtin; Jis prisipažino, kad svarbu daryti Dievo valią ir laukti josios pasireiškimo mūsų gyvenime. Jojo malda Alyvų darže buvo: "Mano Tėve, jei galima, tegul ta taurė praeina pro mane; tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu nori."

Ir žinote, žmogus gali susilaukti daug daugiau paguodos ir suraminimo pasitikint Dievo valia. Nuolatinis prisitaikinimas prie Dievo valios duoda žmogui daugiau stiprybės pakelti skausmą ir nelaimę.

Pasitenkinimas Dievo duotomis malonėmis turėtų būti lydimas šv. Povilo nuolatiniais žodžiais, "Dievui leidžiant..."

Taip, "Dievui leidžiant", mes viską galime padaryti ir visokius smūgius pergyventi su ramia nuotaika ir šypsena.

Gyvenimo Orlaivis

Praeitis niekad neturėtų surūpinti žmogų, nes mes turime išpažinti ir gailesti už nuodėmes padaryti. Greit galima užmiršti apie klaidas arba nesamos papildytas silpnumo valandose.

Žmogus daugiausia rūpinasi apie dabartį ir ateitį, bet toks turėtų įsivaizdinti, kad esąs orlaivyje ir kad vairuotojas tojo orlaivio yra pats Dievas. Tokioje padėtyje ar galima būti saugesnių aplinkybių. Pats Dievas yra vairuotojas ir Jojo ranka valdo didžiąją gyvenimo orlaivį ir Jis nuleis orlaivį visad saugiai ir taip kaip mums visad bus geriausia.

Arba galima įsivaizdinti, kad esame lyg tie kūdikėliai, kurie turi didžiausią pasitikėjimą motinos švelnia ranka. Galutinai, mūsų gyvenimo stovis, kaip tik reikalauja, kad būtumėm kaip tai kūdikėliai Dievo rankose. Kiek mes patys galime padaryti savo jėgomis; kiek sykių Dievas yra išgelbėjęs mus iš ligos ir kitų sunkesnių gyvenimo nelaimių.

Ar mes jaustumės saugiau, jei tokie kaip Hitleris, ar Stalinas, ar net mūsų Prezidentas Trumanas turėtų pilną teisę sustabdyti mūsų gyvenimo veiksmus; kaip prastai mes jaustumės, jei būtų Prezidento ar diktatoriaus valia atimti mūsų gyvybę, kada jiems tik pasitaiko noras. Ar galėtumėm su

linksma širdimi atsigulti, žinodami, kad jie gali atsiųsti kareivį bet kurią valandą nudūrėti mus. Koks būtų mūsų gyvenimas. O dabar mes žinome, kad Dievo, Gerojo ir Teisingojo Dievo rankose, mūsų gyvybė guli ir nuo Jojo priklauso.

Gražūs Papročiai

Mes, mūsų kasdieniniame gyvenime, turėtumėm turėti gražius suraminančius papročius, kad galėtumėm nuoširdžiai gyventi gražų krikščionišką gyvenimą ir kad paprastieji nemalonumai ir netikėtos nelaimės neišmesų mus iš lygsvaros.

Vietoj keikiant likimą ar vartojant kokių nors kitus išsireiškimus, reik išipratinti tarti panašų posakį, "Dievui leidžiant, man seksis;" arba "Dievui leidžiant, mano žmona ar vyras pasveiks, nes Jis geriau žino mano reikalus." Taip, Dievui leidžiant, mes viską galime padaryti, visokius skausmus nukentėti, tragiškiausius įvykius pergyventi. Ir Dievui leidžiant mes atsikelsime ryte, pergyvensime dienos įvykius, nuspręsimė svarbesnius klausimus, ir džiaugsimės gražiausiais malonumais, ir Dievui leidžiant mes baigsime šį kasdieninį gyvenimą sėmingai išganant sielą ir išvydant Dievą.

Ir Dievui leidžiant šis mano pasikalbėjimas neš skaitytojui daug malonės ir paguodos, nes tokia yra rašytojo malda.

Pagundos

(Nuo 5-to pusl.)

gundas, neužmirškime, kad Dievas tai daro kokių nors tikslu. Dievas pats mus tiesioginiu būdu negundo, tik tai leidžia kad būtumėm gundomi kaip šv. Jokūbas Apaštalas, savo laiške yra pasakęs: „Ne vienas gundomas tegul nesako, kad jis Dievo gundomas, nes Dievas negali būti gundomas į piktą, ar pats nė vieno negundo“ (Jok. 1, 13). Pagundos pa-eina nuo mūsų sugadintos prigimties,

nuo vyliojančio pasaulio ir ypatingai nuo piktosios dvasios.

Pirmiausiai Dievas leidžia pagundoms persekioti žmones, nes Jis nori, kad mes savo gerais darbais nusipelnytumėm amžinąjį gyvenimą. Dievas galėjo mums duoti dangų kaip gryną dovaną, bet Jis savo begalinėje Išmintyje nusprendė, kad žmogus apturėtų dangų kaip užmokesnį. Ir taigi, kuo daugiau priešinsimės ir kovosime su pagundomis, tas kovas laimėsime, tuo didesnis bus mūsų užmokesnis danguje.

Antrojoje vietoje, pagundos yra priemonė dvasinio tobulėjimo. Joms užėjus, prisimename, kad praeityje per neapsižiūrėjimą arba didelį pasitikėjimą savo jėgomis, parpuolėm ir nusidėjom. Tada aiškiai suprantame, kad pagundos metu turime dėti visas pastangas, kad vėl neparpuolus. Kai Dievas nori pakelti sielą į aukštesnę dvasinę tobulybę, Jis tai sielai leidžia kęsti baisiausias pagundas.

Galutinai, pagundos esti dorybių šaltiniu. Mums moko nusižeminti, savimi per daug nepasitikėti, ir nurodo reikalą apsimarino pasilinksminimuose, kad išvengus prągų pagundoms. Taipogi mums moko daugiau mylėti ir pasitikėti Dievu. Pagundų metu bėgti kaip vaikai į ištietas Tėvo rankas ir prašyti malonių ir stiprybės, kad sėkmingai nugalėjus piktąją dvasią. Nors ir Dievas leidžia pagundoms mus bandyti, ramiai su šv. Povilu galime prisiminti, kad „Dievas yra ištikimas, Jis neleis jūsų gundyti virš jūsų jėgų“ (I Kor. X, 13).

Mus puola piktosios pagundos. Bet ir mums padeda angelai, šventieji, mus globoja ir pats Dievas. Tač drąsiai stokime į kovą su pagundoms. Tik norėjime jas nugalėti, šaukimės Viešpaties pagalbos, ir laimėsime. Tada, draug su šv. Povilu galėsime sakyti: „Aš kovojau gerą kovą“ (II Tim. 4, 7). Ir Viešpats Dievas atsilieps: „Gerai, gerasis ir ištikimasis tarne; jeik į savo Viešpaties džiaugsmą“ (Mat. 25, 21).

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

* **Popiežius Kviečia Pasišvesti Šeimos Vienybės Ugdymui.** Popiežius Pijus XII priėmė Tarptautinės šeimos vienybei ugdyti lygos narius specialioje audiencijoje ir ta proga pasakė kalbą, kurioje kvietė spaudą, radio ir kino filmų pramonę pasišvesti šeimos vienybės ugdymui, o ne žeminti save aprašinėjant ar rodant divorsų intrigas. Popiežius pažymi, kad žmonės ilgisi geresnio, aukštesnio supratimo apie šeimos gyvenimą. Tai parodas faktas, kad kelios tam reikalui palankios kino filmos neseniai turėjo didelį pasisekimą.

* **Misijonieriaus Darbas.** Amerikietis kun. Leonas J. Steinbach darbuojasi Japonijoje. Jis turi keletą pagelbininkų-katechetų, kurie pamoko pagrindinių tikėjimo tiesų atsivertėlius japonus. Iš Kyoto, Japonijoje, praneša, kad šiuo laiku kun. Steinbach rengia prie krikšto penkiolikos miestelių gyventojus. Penkias dienas savaitėje jis keliauja iš vieno miestelio į kitą, patikrindamas išmoktus dalykus, paaiškindamas naujus, laikydamas katalikams pamaldas.

* **Popiežius Šauks Konsistoriją.** Renterio agentūros žiniomis, popiežius Pijus XII yra numatęs lapkričio pabaigoje ar gruodžio pradžioje sušaukti Konsistoriją, kurios metu kardinolų kolegija atidarys 1950 šventuosius Metus. Numatoma paskirti 15 naujų kardinolų, vietoje mirusiųjų kardinolų nuo 1946 m. vasario mėnesio, kai buvo sušaukta paskutinė Konsistorija.

* **Katalikų Radio Valanda.** Katalikų Vyrų Tautinės Tarybos direktoriai praneša, kai katalikų radio valandos programos klausosi tarp keturių ir puspenkto milijono klausytojų Amerikoje. Šiais metais į katalikiškų žinių programą įjungta dar 17 radio stočių. Tuo būdu Amerikos katalikų radio valanda yra perduodama iš 118 radio stočių.

Radio gražiai patarnauja skleidžiamai katalikų tiesai. Tarp 117,130 pernai metais atsivertėlių yra nemaža tokių, kurie katalikų radio valandos programos pasiklausę panorėjo arčiau pažinti Dievą, Kristų, Jo įkurtąją Bažnyčią ir pasinaudoti išganymo priemonėmis.

* **Ispanija Skolins Kunigus Amerikai.** Šventam Tėvui pritariant, Ispanijos arkivyskupai sudarė naują kunigų organizaciją: "Obra Sacerdotal Hispano-americana". Mat, Pietų Amerikoje ir Filipinų salose baisiai maža kunigų. Nors pačiai Ispanijai jų taip pat trūksta, visgi jų ten yra. Sutarta paskolinti Pietų Amerikai ir Filipinams ispanus kunigus, paruošiant juos naujoms pareigoms užjūryje. Organizacija priima vien savanorius misijų darbui. Tikimasi šiuo būdu padėti apleistiems tų šalių katalikams sutvarkyti savo tikybinius reikalus.

* **Vengrai Nori Religijos Pamokų.** Vengrijos vyriausybė suvalstybino mokyklas. Tėvams paliko teisę raštu pareikalauti, kad jų vaikams būtų dėstoma katalikų tikyba. Ta teise pasinaudojo Vengrijos tėvai, įrašydami savo vaikus į valstybines mokyklas. Pranešama, kad nemažiau 87 nuoš., o gal net 98 nuoš. tėvų raštu pareikalavo, kad jų vaikai būtų mokomi religijos. Likusius nuošimčius sudaro nekatalikai, kuriems yra vistiek, ar kas mokys jų vaikus religinių tiesų, ar ne.

* **Katalikų Skaičius Olandijoje Auga.** Olandijos katalikai sudaro stambiausią organizuotą religinę vienetą Olandijoje. Viso dabar yra 3,709,860 katalikų Olandijoje, kas sudaro 38.5 nuoš. visų gyventojų. Olandijos reformatai sumažėjo daugiau negu 3 nuoš. per paskutinius 17 metų ir dabar jie jau užima antrą vietą Olandijos tikinčiųjų skaičiuje, sudarydami vos 31.03 nuoš. visų gyventojų, kai 1930 jų buvo 34.5 nuoš.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

* **Kanados Lietuvių Kunigų Suvažiavimas.** Spalio 18 d., įvyksta Kanados lietuvių kunigų suvažiavimas Toronte, parapijos klebonijoje, 941 Dundas St., Toronto, Ont., Canada. Suvažiavimo tikslas — susiorganizuoti į atskirą Kunigų Vienybės provinciją, nustatyti Katalikų Akcijos darbo gaires, pasitarti aktualiausiais sielovados klausimais.

* **Tragiškiausia Diena Lietuvių Istorijoje.** ELTA praneša, kad 1948 metų gegužės 22 d. yra viena tragiškiausių Lietuvos istorijoje. Gegužės 22 d. lietuvių tauta neteko viena diena daugiau kaip 100,000 gyventojų. Ir taip eina trėmimai vienas paskui kitą:

1945 m. rugsėjo mėn., 1946 m. vasario 16 d., 1947 metų gruodžio 19 d., 1949 m. gegužės 22 d. ir pagaliau 1949 m. kovo 24—27 d. ir birželio mėn. trėmimai.

Ties šiais paskutiniaisiais trėmimais teks mums dar sustoti, nes pirmieji yra daugiau ar mažiau aprašyti.

Gegužės 22 d. trėmimas yra skaudesnis už visus ankstesnius trėmimus. Jis buvo paremtas su visu bolševikiniu skrupulumu, su daug didesniu, nei 1941 m. trėmimas.

* **Kaip Vykdomi Trėmimai Lietuvoje.** 1947 metų rudenį per kautynes partizanams į rankas pateko gyvas Lazdijų apskrities kompartijos sekretorius Tomas Kulakauskas, kuris papasakojo, kaip vykdomi trėmimai. Patį trėmimą paruošti duoda įsakymą Maskva. Pirmiausia valsčiuose sudaromi sąrašai trijų narių komisijos. Žinias ji gauna iš vietinių sribų ir šnipų. Toliau sąrašai persiunčiami penkių asmenų komisijai į apskritį; ten peržiūrėjus sąrašus pasiunčia į Vilnių patvirtinti. Čia Sniečkus, Gedvilas ir Bartašiūnas tvirtina sąrašus ir prašo Maskvos priminti netarybinį elementą ir duoti jam išgabenti transporto priemones. Už duotas transporto priemones Lietuvos TSR vyriausybė turi užmokėti Maskvos

vyriausybei.

Paklauskite ką palietė trėmimai. Visus tuos, kuriuos lietė 0054 įsakymas, išleistas dar 1941 metais, imant partizanų šeimas ir gimines, išbėgusių į vakarus šeimas, šeimas, kuriose yra bent vienas narys nušautas. Žodžiu, kiekvieną tą, kuris galėjo nekęsti tarybų valdžios.

* **Statoma Nauja Bažnyčia.** Nauja lietuvių bažnyčia yra statoma Binghamton, N. Y. Už kokių trijų mėnesių bus pilnai užbaigta. Bus tikrai moderniško stiliaus šventovė. Milžiniškas kryžius priekinėje sienoje yra labai įspūdingas, o gražus įėjimas su virš durų akmenyje iškaltu lietuvišku įrašu atrodo didingai. Parapijai vadovauja tėvas E. Krancevičius, OFM.

* **Prel. J. Balkūnas Vyskupijos Patarėju.** Brooklyno R. K. vyskupijos organas rugsėjo 24 d. praneša, kad vyskupas Molley paskyrė 5 asmenų patarėjų valdybą. Penktuoju nariu paskirtas lietuvis prel. Jonas Balkūnas, Maspeth, N. Y., lietuvių parapijos klebonas.

Vyskupijos organas "The Tablet", ta proga paskelbė visų 5 monsignorų biografijas.

Taipgi paskelbta, kad kun. Juozas Čekavičius perkeltas į Port Washington, L. I., šv. Petro parapiją, o kun. Jonas Sitavičius į šv. Monikos parapiją Jamaica, N. Y.

* **Pyksta Dėl Našlaičių.** Maskvos radijas lietuvių kalba iškoliojo IRO įstaigas ir amerikiečius, kurie trukdą pergabenti iš Vakarinių Vokietijos zonų į SSSR apie 500 lietuvių vaikų-našlaičių. Sovietai esą juos visus suregistravę ir net "suardę" jų tėvus, kurie nori atgauti savo "vaikus". Netgi našlaičių gimimo metrikos esančios patiektos atitinkamoms įstaigoms. Radijas skundžiasi, kad iki šiol nepavykę ištraukti šių vaikų iš "imperialistinių kapitalistų nagų", kurie juos panaudoja privalomiems darbams.

Šv. Petras, ap. Tapė G. Bellini
Randasi Venecijos Akademijoje.

ŠV. PETRAS IR POVILAS, APAŠTALAI

Birželio 29 d.

PETRAS, pirmiau vadinamas Simonu, buvo žvejo Jono sūnus, gimęs ir augęs Betsajidoje, Galiliejoje. Apie jo pašaukimą būti apaštalu rašo šv. Matas: "Eidamas išilgai Galiliejės jūros, Jėzus pamatė du brolius, Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolių Andriejų, leidžiančius tinklus į jūrą, (nes juodu buvo žvejai), ir tarė jiedviem: Eikite paskui mane; aš padarysiu, kad juodu būtumėte žmonių žvejai. Juodu tuojaui palikę tinklus, sekė jį". (Mato 4, 18 — 20)

Įsigykite Knygą

"ŠVENTŲJŲ GYVENIMAI"

KURIA IŠLEIDO MARIJONŲ VIENUOLIJA AMERIKOJE
1949 M.

Knyga turi 714 pusl. ir apie 50 šv. paveikslų. Kaina \$5.00 /

MARIAN FATHERS, 2334 S. Oakley Ave., Chicago 8, Illinois
Siunčiu ☐ \$5.00. Prisiųskite "Šventųjų Gyvenimus".

VARDAS

ADRESAS